

เรื่อง : อนงค์นาถ สังคัตสุริ

พญ.กัทรพิมพ์ สรรพวิรวงศ์

กับหน้าที่การดูแล
ศูนย์องค์รวมเพื่อการศึกษา
และบำบัดโรคมะเร็ง

“แม้งานที่ทำจะหนัก ก็ยังดีกว่าไม่มีอะไรให้ทำ” นี่คือคำพูดที่ออกมากจากผู้หญิงเก่งอีกคน ที่ชื่อ พญ.กัทรพิมพ์ สรรพวิรวงศ์ เหตุผลที่บอกว่าเธอเป็นผู้หญิงเก่ง คือ เธอไม่กลัวงานหนัก เธอคิดอะไรได้ๆ หลายอย่างที่เป็นประโยชน์กับกลุ่มคนที่เป็นคนไข้ของเธอ สมกับคำว่า “แพทย์” โดยเฉพาะการทำงานในหน้าที่ของหัวหน้าศูนย์องค์รวมเพื่อการศึกษาและบำบัดโรคมะเร็ง (HOCC-PSU)

จุดเริ่มต้นของการทำงานในศูนย์องค์รวมเพื่อการศึกษาและบำบัดโรคมะเร็ง

“หมอริ่มจากการทำงานเป็นแพทย์สาขามะเร็งวิทยา ของภาควิชาอายุรศาสตร์ ซึ่งภาระหน้าที่ส่วนใหญ่จะเหมือนอาจารย์แพทย์ทั่วไป ที่มีงานหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นงานด้านการบริการ ที่หมายถึง การตรวจและรักษาผู้ป่วย ด้านการเรียนการสอน ที่สอนทั้งระดับนักศึกษาแพทย์ แพทย์ใช้ชัตุน 医師用刀 แพทย์ประจำบ้าน แพทย์ประจำบ้านต่อ�อด นอกจากนี้ยังมีงานด้านงานวิจัย และด้านการบริหาร โดยภาระหน้าที่หลักจะอยู่ที่งานบริการเป็นส่วนใหญ่ แต่เนื่องจากสาขาวิชามะเร็งวิทยา เป็นสาขาที่เปิดเพิ่มขึ้นมาในภาควิชาอายุรศาสตร์ หน้าที่หลักของหมอ คือ ค่อยดูแลให้การรักษาพยาบาลผู้ป่วยมะเร็ง โดยเน้นผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัดเป็นส่วนใหญ่ ทำงานในหน้าที่นี้มาเรื่อยๆ จนปริมาณผู้ป่วยเพิ่มขึ้น จึงมีแนวคิดว่า จะทำอย่างไรจึงจะดูแลผู้ป่วยมะเร็งได้อย่างครอบคลุม มากกว่าดูแลรักษาเฉพาะตัวโรค เช่น การดูแลด้านของความรู้สึก ด้านจิตใจ ด้านของอารมณ์ ด้านของจิตวิญญาณ เพื่อบรรเทาอาการเจ็บป่วยในด้านต่างๆ ที่ส่งผลให้มีความสมดุลและเชื่อมโยงเป็นองค์รวม เดียวกันอย่างสมบูรณ์ และด้วยแนวคิดดังกล่าว ทำให้คิดจัดตั้ง

ศูนย์ที่ช่วยเหลือผู้ป่วยมะเร็งขึ้น โดยขออนุญาตจากทางคณานะ ซึ่งทางคณานะเห็นชอบและอนุมัติให้จัดตั้งศูนย์เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2551 โดยมีชื่อว่า “ศูนย์องค์รวมเพื่อการศึกษาและบำบัดโรคมะเร็ง หรือ Holistic Center for Cancer Study and Care (HOCC-PSU)” มีวัตถุประสงค์ที่จะพัฒนาและขยายการบริการด้านการดูแลสุขภาพให้แก่ผู้ป่วยโรคมะเร็งและครอบครัวอย่างองค์รวม ให้มีประสิทธิภาพและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งพัฒนาการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับโรคมะเร็งให้เป็นที่ยอมรับตามมาตรฐานสากล”

กลุ่มผู้ป่วยที่มารับบริการ

“กลุ่มผู้ป่วยที่เข้ามารับบริการที่ศูนย์จะเป็นผู้ป่วยมะเร็งชนิดเป็นก้อน (ไม่ว่าจะเป็นมะเร็งของระบบโลหิต) ที่ส่วนใหญ่ให้การรักษาด้วยยาเคมีบำบัด มีทั้งผู้ป่วยที่เป็นมะเร็งในระยะแรกและระยะลุกลาม หวังผลการรักษาที่หายขาดในผู้ป่วยที่เป็น

มะเร็งระยะแรกโดยมักมารับยาเคมีบำบัดเป็นการรักษาเสริมกับการผ่าตัด หรือรังสีรักษา ส่วนผู้ป่วยระยะลุกลามมีจุดมุ่งหมายในการรักษาเพื่อประคับประคองตามอาการให้ผู้ป่วยบรรเทาจากความไม่สบายทั้งกายและใจ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น”

เพื่อร่วมงาน

บุคลากรในศูนย์ฯประกอบด้วย หัวหน้าศูนย์ พยาบาลสาขามะเร็ง เภสัชกร และผู้ช่วยวิจัยในแต่ละฝ่าย ทั้งสิ้น 11 คน โดยการทำงานภายใต้ ศูนย์จะแบ่งงานออกเป็น 2 ทีม ทีมแรก คือ ทีมบำบัดองค์รวม มีหน้าที่ในการให้ความรู้ คำแนะนำสำหรับผู้ป่วยมะเร็ง และครอบครัวที่มารับการรักษา โดยเฉพาะในส่วนของการให้ยาเคมีบำบัด การดูแลคนเองเมื่อต้องเผชิญกับผลข้างเคียงของยาเคมีบำบัดที่อาจจะเกิดขึ้น การดูแลคนเองก่อน-ระหว่าง-หลังได้รับยาเคมีบำบัด เพื่อป้องกันหรือลดความ

รุนแรงของผลข้างเคียง นอกจากนี้ยังมี การประสานงานและส่งต่อผู้ป่วยไปยังบุคลากรสาธารณสุขทั้งภายในโรงพยาบาล ลงชานวนครินทร์และโรงพยาบาลที่รับส่งต่อ และจัดเตรียมเอกสารสำหรับส่งต่อผู้ป่วยเพื่อไปรับยาเคมีบำบัดที่โรงพยาบาลใกล้บ้านอีกด้วย

สำหรับทีมวิจัย มีหน้าที่ในการอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับโครงการวิจัยแต่ละโครงการ เช่น การเจาะเลือด การเดรียมตรวจนการรักษาด้วยวิธีการต่างๆ รวมทั้ง ติดต่อประสานงานกับแพทย์ผู้ร่วมโครงการวิจัย สนับสนุนเรื่องการติดตามการรายงานผลโครงการ การถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับงานวิจัย และบริการด้านข้อมูลโครงการวิจัยให้แก่บุคลากรสาธารณสุข

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

อุปสรรคในช่วงแรก ๆ ของการทำงาน คนอาจจะมองว่าเป็นเรื่องของ

“อุปสรรคในช่วงแรก ๆ ของการทำงาน
คนอาจจะมองว่าเป็นเรื่องของจำบวนคน
ที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงาน
แต่จริง ๆ เรื่องคนน้อยไปใช่ อุปสรรคใหญ่
จริงอยู่ก็ทรัพยากรบุคคลเป็นส่วนที่มีค่า
ที่สุด แต่บางครั้งก็งCBC: จัดสรรเวลาและจัดสรรลำดับความ
สำคัญก่อนหลังของงานได้ ถูกอย่างก็จะ
ขับเคลื่อนไปได้”

จำนวนคนที่น้อยเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงาน แต่จริง ๆ เรื่องคนน้อยไม่ใช่อุปสรรคใหญ่ จริงอยู่ที่ทรัพยากรบุคคลเป็นส่วนที่มีค่าที่สุด แต่บางครั้งถึงแม้คนจะน้อยแต่ถ้าความสามารถจัดสรรเวลาและจัดสรรลำดับความสำคัญก่อนหลังของงานได้ ทุกอย่างก็จะขับเคลื่อนไปได้ เราอาจจะให้ความสำคัญกับตำแหน่งแพทย์ แต่อยากให้ลองมองว่าตำแหน่งอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แพทย์ ก็สามารถที่จะช่วยเหลือในเรื่องของการดำเนินงานในเรื่องของการดูแลรักษาคนไข้หรืองานวิจัยได้เช่นกัน เพราะทุกเรื่องถือเป็นเรื่องที่สำคัญ ยกตัวอย่างที่ศูนย์องค์ตอนแรกมีจำนวนอาจารย์แพทย์ หรือแพทย์น้อยจริง ๆ เช่นเดียวกับภาควิชาอื่น ๆ หรือว่าหน่วยงานอื่น ๆ ในโรงพยาบาล แพทย์ส่วนภูมิภาค ซึ่งมีจำนวนแพทย์น้อยแต่ถ้าความสามารถที่จะหาคนช่วยอื่น ๆ เช่น พยาบาล เภสัชกร ผู้ช่วยวิจัย นักวิทยาศาสตร์มาช่วยก็สามารถที่จะดำเนินงานต่อไปได้ เพราะต้องย่างที่เห็นจากศูนย์มะเร็งของต่างประเทศ บางสาขามะเร็งที่เป็นสาขาเฉพาะ เช่น

มะเร็งสมองในเด็ก มีอาจารย์แพทย์แค่คนเดียว แต่เข้าสามารถที่จะรับคนเข้าเยอะๆได้นั่น เพราะเขามีทีมงานที่สามารถช่วยเหลือในเรื่องของการดูแลคนไข้สำหรับส่วนอื่น ๆ ถ้าเป็นในเรื่องของการสนับสนุนของคณะฯ เรื่องของงบประมาณการวิจัย หมอดคิดว่าไม่ใช่ปัญหา เพราะว่าคณะฯ ส่งเสริมการทำงานของศูนย์เป็นอย่างดี ในส่วนของการดำเนินงานวิจัยก็สามารถที่จะขอทุนของบประมาณจากคณะฯได้ และพยายามที่จะทางบประมาณจากแหล่งอื่น ๆ เช่นเดียวกัน

ปัญหาใหญ่ ๆ จะเป็นเรื่องของการแบ่งเวลาและการจัดสรรลำดับก่อน-หลังของงาน แล้วก็จะพยายามหาบุคลากรสายสนับสนุนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่แพทย์ มาช่วยเพื่อให้การดูแลคนไข้คลอบคลุม

เพราะแพทย์ก็อาจจะมีจำกัดและก็อาจมีความเชี่ยวชาญในเรื่องของการดูแลรักษาผู้ป่วย แต่ว่าในการดูแลด้านอื่น ๆ ที่ไม่ใช่เฉพาะตัวโรค บุคลากรด้านอื่น ๆ สามารถที่จะช่วยเหลือได้รวมถึงการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้คนไข้และครอบครัว เป้าหมายการทำงาน

เป้าหมายการทำงานที่หมออย่างเห็น คือ ในส่วนที่เป็นการพัฒนางานในโรงพยาบาลและก็ในส่วนของเครือข่ายภูมิภาคภาคใต้ ส่วนแรกในตัวโรงพยาบาลเองก็คืออย่างจะให้เป็นหน่วยงานที่สามารถที่จะให้การดูแลรักษาผู้ป่วยมะเร็งอย่างองค์รวมครบวงจร คือ คนไข้ ญาติและผู้สนใจทั่วไป ได้รับการดูแลเพิ่มเติมนอกเหนือไปจากแค่ตัวโรค และเป็นการดูแลในทุกเรื่องทุกมิติ ทำให้ผู้ป่วยมีความวิตกกังวลน้อยที่สุด

มีความสุขกับการที่จะมาติดตามรักษา
มากที่สุด

นอกเหนือจากในตัวของโรงพยาบาลส่งชลานครินทร์เอง อย่างเห็น การสร้างความเชื่อมโยงกับโรงพยาบาลอื่น ๆ รอบนอกในเรื่องของการดูแลผู้ป่วยมะเร็ง โดยที่บุคลากรอื่น ๆ และผู้ป่วยสามารถได้รับการรักษาอย่างครอบคลุม ไม่ต้องมาร่วมตัวที่โรงพยาบาลส่งชลานครินทร์ทั้งหมด แต่สามารถที่จะส่งต่อไปเครือข่ายรอบนอก ซึ่งงานนี้ถือเป็นอีกลึ่งหนึ่งที่ทางศูนย์ฯพยายามให้เกิดขึ้น คล้าย ๆ กับเป็นเครือข่ายที่ทำงานร่วมกัน สามารถปรึกษาและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะได้ร่วมกันพัฒนาคุณภาพชีวิตหรือพัฒนาแนวทางการรักษาของผู้ป่วยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความรู้สึกของคนไข้ที่มีต่อศูนย์องค์รวมเพื่อการศึกษาและบำบัดโรคมะเร็ง

หากจะพูดแบบไม่เป็นทางการ คือได้จากการสอบถามจากคนไข้ที่เข้ามา ส่วนใหญ่ก็จะชอบ แต่ถ้าเป็นตัวเลข อ้างอิงในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งก็จะมี นอกจากการวัดเรื่องของความรู้หรือว่า การติดตามระยะยาในส่วนที่เป็นประโยชน์ ที่คนไข้จะได้รับก็จะมีเรื่องของการสอบถามความพึงพอใจของคนไข้และครอบครัว

ที่มาร่วมกิจกรรม ส่วนใหญ่ระดับความพึงพอใจอยู่ระดับที่มากถึงมากที่สุด ถ้ามี 5 ระดับก็จะอยู่ในระดับลีชื่นไป เหตุผลที่ชอบ เพราะเข้ารู้สึกว่าเข้าได้อย่างมากกว่าเดิม เอาจริงแล้วรักษา แต่เข้ายังได้ความรู้ในเรื่องของการปฏิบัติตัวที่ทำให้ผ่านการรักษาไปได้ด้วยดี และยังได้ทั้งการดูแลตัวเอง หรือว่าได้เรื่องของรายละเอียดปลีกย่อย เช่น เรื่องของอาหารเรื่องการผ่อนคลายอารมณ์ ส่วนญาติที่มักจะชอบ เพราะว่าเหมือนกับทำให้คนไข้สามารถที่จะลดความวิตกกังวลหรือเครียดน้อยลงจากการรักษา และก็มาติดตามการรักษา ได้สม่ำเสมออย่างยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่คนไข้ที่เข้ามารับการรักษาที่ศูนย์ฯจะเป็นคนไข้ที่ส่งต่อ เพราะว่าศูนย์ฯจะเป็นลักษณะของคลินิกเฉพาะทางด้านโรคมะเร็ง เพราะฉะนั้น คนไข้กว่าร้อยละ 90 จะเป็นคนไข้ที่ส่งต่อมากจากที่อื่น เช่น ส่งต่อมากจากในโรงพยาบาลเอง หรือมาจากโรงพยาบาลรอบนอกส่วนมาก โดยระบุมาเรียบร้อยว่า มาหาคลินิกมะเร็ง เพราะว่าอาจจะได้รับการวินิจฉัยเบื้องต้นจากการตัดชิ้นเนื้อ หรือว่ามีภาพถ่ายเอ็กซเรย์มาแล้ว หรือส่งลักษณะเรื่องของโรคมะเร็ง สำหรับอีกร้อยละ 10 จะเป็นคนไข้ที่เข้ามาเอง หรือเป็นญาติคนรู้จักของบุคลากรหรือบุคลากรเอง โดยอาจจะมาหาคำแนะนำเพิ่มเติม

นอกจากที่ได้รับการตรวจจากแพทย์แผนกอื่นมาแล้ว หรือว่าส่งลักษณะเป็นมะเร็ง

คำขอบคุณถึงหน่วยงานอื่น

บุคลากรศูนย์ HOCC-PSU ขอขอบคุณทุกหน่วยงานทั้งในและนอกคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลรักษาและการสนับสนุนเพื่อพัฒนางานศึกษาวิจัยสำหรับผู้ป่วยมะเร็ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้มีจิตศรัทธาที่ได้ร่วมกันบริจาคกำลังทรัพย์เพื่อสมทบทุนผู้ป่วยหน่วยมะเร็งวิทยา มูลนิธิโรงพยาบาลส่งชลานครินทร์ จนสามารถปรับปรุงสถานที่เพื่อใช้เป็นที่ทำงานของศูนย์ HOCC-PSU ดังเช่นในปัจจุบัน รวมถึงขอขอบคุณผู้ป่วย ครอบครัว และผู้สนับสนุนทุกท่านที่มารับบริการยังศูนย์ฯ ทำให้เป้าหมายที่ทางศูนย์ตั้งไว้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งศูนย์ฯ และสามารถดำเนินกิจกรรมต่างๆที่มีประโยชน์ ตอบผู้ป่วย ครอบครัว และชุมชน ต่อไปได้อย่างยั่งยืน •